

at give Vedkommende en Erindring om, at de ikke saaledes skulle gaa hen og agere Bevillingsmyndighed og udgive Noget uden Ministerens Samtykke, gaar man ind paa Sagen, medens man dog naturligvis ikke kan erkjende, at Forslaget dermed er begrundet. At man skulde give en Tillægsbevilling til en sliq Foranstaltning, fremtræder jo ikke i Skrivelsens Motivering som noget Nødvendigt; man har fundet det nødvendigt at samle Ingenioureleverne paa eet Sted, man har selv lavet en bestemt Hensigt, og man har saa derefter fundet denne Foranstaltning nødvendig. Noget Saadant kunde jo fremtræde i mange andre Tilfælde, hvor det var mere betænkeligt at gaa ind derpaa, men da Spørgsmaalet her dog har en meget underordnet Betydning, har Udvalget efter en senere Forhandling med Ministeren tiltraadt Forslaget, og jeg skal som sagt anbefale det. — Den ærede Minister sagde med Hensyn til Forslaget under Nr. 10, at det ikke gjør Stude. Mod dette Udtryk skal jeg ansføre Udvalgets Opfattelse, at Ministeren ikke er bemyndiget til at besætte ekstraordinære Fripladser i Latinskolerne uden Bevilling.

Maaberg: Det var egentlig ikke min Hensigt, saaledes som af den ærede Ordfører blev antydet, at levere et Forsvar enten for Ministeriet eller nogen Anden for deres Forhold til Limfjordsbroen, men det var min Hensigt at oplyse, hvorledes dette Forhold stiller sig for mig lige overfor den Maade, hvorpaa den ærede Ordfører fra sit Standpunkt havde oplyst Forholdet, og det antager jeg for at være fuldt berettiget. Jeg tror heller ikke, at Noget af det, jeg fremsatte, paa nogen Maade blev omstødt af de Bemærkninger, som fremkom fra den ærede Ordfører eller overhovedet kan omstødes, fordi det var Tal, som vare uomstødelige. Naar den ærede Ordfører støttede sig til, at der i Motiverne til Loven af 4de April 1874 ikke var forudsat Overtredelser, saa kan det gjerne være, at der ikke staar Noget derom i Motiverne, men saa ere disse Motiver uheldig affattede, thi det laa i disse Forholds Natur, at der maatte komme meget betydelige Overtredelser under de Forudsætninger, som vare givne, da denne Lov blev affattet. (Berg: Hvorledes det?) Det laa deri, at der i de 1,824,000 Kr. ikke var indbefattet Udgifter til Jernbanesporene over Broen og Jernbanens Tilslutning til Broen, at der ikke var indbefattet Udgifter til Tilslutningen til Land, og at der ikke var indbefattet det, som dog var forudsat som mulig i Kontrakten, nemlig hvad det maatte koste at føre Pillerne dybere ned. Naar der i Kontrakten var forudsat, at Pillerne kunde komme til at gaa dybere ned, endog indtil 36 Meter, og der var betinget en vis Betaling for hver Meter, de skulde føres ned under den Dybde, som i Kontrakten var bestemt, er det jo klart, at man har været

forberedt paa, at Overtredelser af Udgifterne i denne Henseende maatte finde Sted, thi der var Ingen, som dengang med Sikkerhed kunde sige, at Pillerne netop skulde føres ned til den Dybde, som var nævnt i Kontrakten. Naturligvis maatte det ogsaa forudsettes, at Udgiften kunde blive mindre, forsaavidt Pillerne ikke naaede saa dybt som antaget. Men, som sagt, de Udgifter, som ere medgaaede, og som beløbe sig til c. 400 000 Kr., maatte absolut være indbefattede i de Forudsætninger, man gik ud fra, dengang Loven blev givet, thi ellers vilde Bestemmelserne i Kontrakten, som forelaa samtidig med Lovforslaget, have været meningsløse. Naar den ærede Ordfører endvidere, hvilket jeg maatte ikke stærkt nok har betonet forrige Gang, jeg havde Ordet, udtalte, at den Merudgift paa 96,000 Kr., som er forvoldt ved den søndre Landpilles Forskydning, vilde have kunnet været sparet, hvis Tilsynet havde gjort sin Pligt, — saaledes vare den ærede Ordførers Ord — saa vil jeg dog spørge den ærede Ordfører, hvorledes han vil faae det ud, at den Udgift kunde have været sparet, og hvorledes det var Tilsynet muligt at bringe Foranstaltninger tilveie, hvorved den kunde have været sparet; thi Et af To maatte være slet. Enten maatte Landpillerne have været saaledes forstærket, at den kunde have taalt Jordtrykket, eller ogsaa, naar den ikke blev det, men blev ført ned efter den Bestemmelse, der var tagen i Kontrakten, maatte der, saaledes som det nu stilledes sig, bygges et nyt Brofag, og begge de 2 Ting vilde medføre samme Udgift, nemlig omtrent en Udgift af 90,000 Kr. Jeg tror derfor, at jeg har fuld Ret, naar jeg siger, at det Høieste, man kan gaa til i den Henseende, er at sige, at de 6,000 Kr., der ere givne for at faae Jordfylden skaffet bort fra Pillerne, er det, der er foraarlaget derved, at Landpillerne har forskudt sig, men ikke noget Mere. Jeg tror derfor med fuld Føie at maatte fastholde de Bemærkninger, jeg har gjort i den Henseende første Gang, jeg havde Ordet. At det ærede Flertal tager et Forbehold og fastholder dette Forbehold, vil jeg paa ingensomhelst Maade bestride dets Ret til, men jeg tror ogsaa, at det ærede Flertal og ogsaa den ærede Ordfører vil indrømme mig Ret til at danne mig min Mening, og fordi denne Mening ikke falder sammen med deres, maa jeg have Ret til at hævde den alligevel.

Ordføreren (Berg): Ja, det er jo selvfølgelig, at dette har det ærede Medlem Ret til, men jeg vilde have sat Pris paa, om det ærede Medlem for 4 eller 3 Aar siden havde meddelt os det, han nu veed, at man nok forlangte 1,824,000 Kr. til dette Foretagende, men at dette i Virkeligheden betød 2,224,000 Kr.; det skulde det ærede Medlem have meddelt os dengang. Han var tilligemed mig Medlem af det Udvalg, der behandlede denne Sag, og vi op-